

UNIwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina

Wydział Dyrygentury Symfoniczno - Operowej

Nazwa przedmiotu: Czytanie partytur		Rok akademicki
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot Wydział Dyrygentury Symfoniczno - Operowej		2019/2020
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura Symfoniczno-Operowa		Rok I-III / semestr I-VI
Język przedmiotu: polski	Forma zajęć: ćwiczenia	Wymiar zajęć: 90 godzin
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Dyrygentury Symfoniczno-Operowej / wykł. dr hab. Maja Metelska	
Cele przedmiotu	Nabycie praktycznej umiejętności czytania partytur orkiestrowych, w tym muzyki symfonicznej i operowej, od epoki baroku do połowy XX wieku	
Wymagania wstępne	Wiedza teoretyczna w zakresie zasad muzyki, harmonii i instrumentoznawstwa oraz umiejętność gry na fortepianie	

Kod efektu	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	Przypisanie do efektów specjalnościowych (kierunkowych)
------------	--	---

w zakresie WIEDZY (W)

1	Zna specyfikę notacji instrumentów muzycznych, które pojawiają się w zespołach orkiestrowych i zespołach wokalnie-instrumentalnych od baroku do połowy XX wieku.	
2	Posiada wiedzę z zakresu znaków partyturowych, kluczy i transpozycji. Zna określenia partyturowe w języku włoskim, niemieckim i francuskim. Rozumie funkcjonowanie kluczy i transpozycji.	
3	Posiada znajomość zróżnicowanego repertuaru muzyki orkiestrowej od baroku do połowy XX wieku. Rozpoznaje styl muzyczny i język kompozytorski ze sposobu w jaki utwór został zapisany.	

w zakresie UMIEJĘTNOŚCI (U)

4	Posiada umiejętność analizy wzrokowej partytury, rozpoznawania płaszczyzn muzycznych i roli instrumentów. Potrafi ocenić balans instrumentów w konstrukcji.	
5	Potrafi utworzyć wyobrażenie słuchowe partytury oraz zobrazować poszczególne grupy instrumentów i syntezę partytury na fortepianie.	

6	Posiada biegłość czytania w kluczach i transpozycjach w konstrukcjach wielogłosowych.	

w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH (K)

7	Potrafi skutecznie rozczytać partyturę, od epoki baroku do połowy XX wieku, i utworzyć jej wyobrażenie słuchowe co umożliwia podjęcie podstawowej działalności dyrygenckiej.	
8	Rozumie relacje i zależności instrumentów w partyturze dzięki czemu może kreować interpretację i wpływać świadomie na zespół wykonawczy.	

TREŚCI PROGRAMOWE		
Semestr I		Liczba godzin
1.	Czytanie w dawnych kluczach ze szczególnym naciskiem na klucz altowy i tenorowy	
2.	Czytanie pojedynczych podstawowych transpozycji: B, A, F, D, G, Es, E, C	3
3.	Czytanie wielogłosowych konstrukcji, w tym kwartet smyczkowy, kwartet wokalny, orkiestra smyczkowa	4
4.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur klasycyzmu (w szczególności symfonie J. Haydna i W. A. Mozarta)	4
Semestr II		Liczba godzin
5.	Czytanie we wszystkich pojedynczych transpozycjach: B, A, F, D, G, Es, E, C, As, Des, Fis, H	
6.	Czytanie konstrukcji z jednoczesną pojedynczą transpozycją i dawnymi kluczami	3
7.	Czytanie konstrukcji z podwójnymi transpozycjami	3
8.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur klasycyzmu i wczesnego romantyzmu (w szczególności L. van Beethoven, F. Mendelssohn, G. Rossini, C. M. von Weber)	4
		5
Semestr III		
9.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur barokowych, w tym muzyki wokально-instrumentalnej (na przykład J. S. Bach – Koncerty brandenburskie, wielkie dzieła oratoryjne)	5
10.	Czytanie konstrukcji z jednoczesnymi podwójnymi transpozycjami i dawnymi kluczami	5
11.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur romantyzmu (w szczególności H. Berlioz, R. Schumann, N. Rimski-Korsakow)	5
Semestr IV		
12.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur romantyzmu (w szczególności R. Wagner, J. Brahms, P. Czajkowski, A. Dvorak)	5
13.	Czytanie konstrukcji z wielokrotnymi transpozycjami, na przykład cztery różne waltornie	4
		3
14.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur koncertu instrumentalnego	3
15.	Tworzenie z partytury orkiestrowej wyciągu fortepianowego na 2-ręce	
Semestr V		
16.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur późnoromantycznych (w szczególności G. Mahler, R. Strauss, J. Sibelius)	4
17.	Czytanie konstrukcji z wielokrotnymi transpozycjami i dawnymi kluczami	
18.	Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur dzieł operowych	3
19.	Czytanie zapisu instrumentów, które pojawiły się lub powróciły w nowej formie do orkiestry w drugiej połowie XIX wieku, w szczególności flet altowy, obój miłosny, mały klarnet, klarnet basowy, saksofon, tuby wagnerowskie, sakshorny.	4
		4
Semestr VI		

20. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur końca XIX wieku i pierwszej połowy XX wieku (w szczególności C. Debussy, I. Strawiński, K. Szymanowski)	5
21. Czytanie złożonych konstrukcji ze zróżnicowanym składem wykonawczym	4
22. Analiza wzrokowa i realizacja na fortepianie partytur orkiestry dętej	3
23. Tworzenie z partytury orkiestrowej wyciągu fortepianowego na 4-ręce	3

Metody kształcenia
1. wykład problemowy 2. analiza przypadków 3. rozwiązywanie zadań artystycznych 4. praca indywidualna

Weryfikacja efektów uczenia się	
Metody weryfikacji	Nr efektu
1. realizacja zleconego zadania 2. kolokwium 3. egzamin	1-8
	1-8
	1-8

Korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji			
Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1-23	1-3	1-3
2	1-23	1-3	1-3
3	4,8,9,11,12,14,15,16,18,20,22,23	1-3	1-3
4	4,8,9,11,12,14,16,18,20,22	1-3	1-3
5	4,8,9,11,12,14,15,16,18,20,22,23	1-3	1-3
6	1-23	1-3	1-3
7	4,8,9,11,12,14,15,16,18,20,22,23	1-3	1,3
8	4,8,9,11,12,14,16,18,20,22	1-3	1,3

Warunki zaliczenia
Po semestrach 1-5: kolokwium – komisyjna ocena realizacji na fortepianie przygotowanych partytur i sprawdzian czytania a vista z zakresu materiału omówionego w semestrze Po semestrze 6: egzamin – komisyjna ocena realizacji na fortepianie przygotowanych partytur i sprawdzian czytania a vista

Literatura podstawowa
Partytury utworów omawianych w trakcie danego semestru Materiały nutowe przekazane przez prowadzącego zajęcia <u>Podręczniki:</u> Edward Bury: <i>Technika czytania partytur</i> . Kraków (PWM) Kazimierz Sikorski: <i>Instrumentoznawstwo</i> . Kraków (PWM) 1975 Mieczysław Drobner: <i>Instrumentoznawstwo i akustyka. Cz. 1-2</i> . Kraków (PWM) 1966
Literatura uzupełniająca

Kalkulacja nakładu pracy studenta potrzebnej do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (w godz.)	
Zajęcia dydaktyczne – godziny kontaktowe	90
Przygotowywanie się do zajęć	90
Praca z literaturą	30
Konsultacje	30
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	0
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	30
Inne	0
Łączny nakład pracy studenta w godz.	270
Liczba punktów ECTS	9

Rok	I		II		III	
	I	II	III	IV	V	VI
Semestr						
Punkty ECTS	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Liczba godzin w tygodniu	15	15	15	15	15	15
Rodzaj zaliczenia	kolokwium	kolokwium	kolokwium	kolokwium	kolokwium	egzamin

Możliwości kariery zawodowej
<ul style="list-style-type: none"> • asystent dyrygenta • dyrygent orkiestr młodzieżowych • gotowość podjęcia studiów II stopnia w zakresie dyrygentury

Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja

13.11.2019	Wykł. dr hab. Maja Metelska	dostosowanie opisów efektów uczenia się do skorygowanych specjalnościowych efektów uczenia się, korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji, kalkulacja nakładu pracy studenta